

DN

divadelní
novinyKulturní čtrnáctideník
pro divadelníky a jejich diváky19 ročník 30 – 16. listopadu 2021 – 40 Kč
www.divadelni-noviny.cz

Slovo Miřenky Čechové

Rozhovor s Annou Kameníkovou

Píše Jiří Dědeček

S Pavlou Dombrovskou
o Provokujícím divadle

Peter Grimes a Řecké pašije v Brně

Úspěch v Divadle X10

Vassa Železnovová
v Národním divadle

Při Boy ve Studiu Hrdinů

Freudovo pozdní odpoledne
v Divadle Na zábradlí

Palm Off Fest

Hostování Gob Squad
v HaDivadle

Portrét Věry Hlaváčkové

Filmový debut
Miroslava Bambuša Lidi krveLondýnský Leopoldstadt,
Metamorfózy a Bach & SonsBerlínská Vražda
v Orient Expressu a YermaHana Lamková:
O Vinohradech kdysi královských

Švédský tenorista Joachim Bäckström v titulní roli opery Benjamin Brittena Peter Grimes v Národním divadle Brno zásadně přispěl k mimořádné inscenaci Davida Radoka a Marka Ivanoviče, na snímku drsný námořník začíná spouštět ze srázu svého učeďníka Johna (Vilém Langášek), který při tom zahyne. / Str. 4 FOTO MAREK OLBŘZYMEK

ROZHOVOR S REŽISÉRKOU A AUTORKOU

Pavla Dombrovská: Divadlo zanechává stopy na těch, kteří s ním zacházejí a účastní se jej

Divadlo Líšeň v květnu zahájilo sympatický a potřebný projekt Provokující divadlo, podpořený Fondy EHP. Na podrobnosti jsme se zeptali Pavly Dombrovské, autorky, scenáristky, herečky, muzikantky a režisérky Divadla Líšeň, které založila se svým mužem Ludkem Vémolou.

Co vás přimělo k provokování české komunity divadlem?

My sami jsme vyprovokováni neutěšeným stavem společnosti v naší zemi. Po pádu totality před více než třiceti lety jsme si představovali, že spějeme ke svobodě, spravedlnosti, zodpovědnosti. A jak jsme na tom dnes? Jsme sice součástí Evropské unie, nejsme ale pro svobodný svět přínosem, spíše přívažkem. Potýkáme se s dlouhodobě neřešenými problémy. V krizi je zdravotnictví, školství, mnoho lidí je ohroženo chudobou, podivně fungují soudy, životní prostředí je znečištěné, politická kultura ostudná, velká média ovládli oligarchové a používají je k upevnění svých pozic, dezinformační kampaň pro získání či potvrzení moci využívají i nejvýše postavení představitelé našeho státu a přispívají tím k nenávisťné, agresivní náladě ve společnosti... a tak dále. Teď je po volbách a je tu naděje, že se věci zlepší. Ovšem kolikrát jsme si tohle už říkali?

Co s tím? Každý z nás to může nějak řešit. My máme divadlo, tak to řešíme divadlem. Chceme vyprovokovat diváky (i sami sebe) k aktivitě, která zlepší život v naší zemi, v Evropě, ve světě.

Jakými tématy chcete provokovat?

Otevíráme témata související s našimi inscenacemi: Putin lyžuje – směřování Ruska k totalitě, jeho působení u nás; Hygiena krve – hodnota každého lidského života; Zpověď bachaře – ne/vypořádání se s totalitní minulostí a následky v současnosti. V rámci projektu také obnovíme hru Paramisa, kterou realizujeme s romskými umělci, tanečníky a muzikanty a plánujeme uvést v příštím roce.

Dokáže podle vás divadlo přispět k proměně společnosti?

Rozhodně. Je to sugestivní prostředí, který zanechává stopy na těch, kdo s ním zacházejí a účastní se jej – ať už jsou to diváci, nebo tvůrci.

Pavla
Dombrovská

FOTO ARCHIV
DIVADLA LÍŠEŇ

V červnu jste zahájili Zpovědi bachaře, proč jste se vrátili do padesátých let?

To je otázka, zdali se skutečně my vracíme do doby totality, nebo totalita dostihuje nás v současnosti. Možná že kdybychom se s minulostí dokázali náležitě vypořádat, jednoznačně zlo pojmenovat a odmítnout, neměli bychom nyní v čele vlády soudně stíhaného estébáka (možného kandidáta na prezidenta) a na hradě nedůvěryhodnou partičku poklonující totalitním režimům. A na našem území by neoperovali příslušníci ruských tajných služeb.

Můžete stručně charakterizovat své další inscenační projekty?

Kromě apelativních her začleněných do projektu Provokující divadlo máme řadu poetických inscenací určených i dětem. Hrajeme je řadu let a některé dosahují stovky repríz – třeba stínohra Sávitří se blíží svému pětistému uvedení. Protože přes všechny problémy, které nás obklopují, je nutné opatrovat radostné věci, z nichž čerpáme sílu.

Součástí vašich představení jsou besedy, s kým, proč a o čem besedujete?

Besedujeme s pamětníky, novináři, historiky. Zveme besedující pro rozšíření a prohloubení tématu našich her

i pro naši vlastní inspiraci. A jsme rádi, že to funguje i naopak, inspirujeme se navzájem. Besedy vznikají přirozeně, lidé z publika mají potřebu mluvit o tom, co viděli. Někdy se besedujícími stávají diváci, jako po premiéře Zpovědi bachaře, kdy na dotazy z publika na téma ne/potrestání zločinů komunismu odpovídala Eliška Wagnerová, přestože přišla na představení jako divačka.

Kde a pro koho hrajete?

Hrajeme všude tam, kde si nás pozvou, protože souznění s programem, který nabízíme. Hrajeme pro veřejnost i pro školy. Na festivalech i na ulici či v parku. Rádi hrajeme na veřejně přístupných místech a konfrontujeme kolemdoucí s tématy našich her.

Nyní hostujete v Praze, lze to chápat jako „vývoz provokace“?

Nemáme stálou scénu, takže jsme ve „vývozu“ vlastně pokaždé, když hrajeme. A ne vždy vyvážíme „provokaci“. Míříme do Prahy i s představením Andělé z lesa (5. prosince na Vyšehradě), po kterém budeme s dětmi i jejich rodiči tvořit stínové betlémy.

Co je třeba dodat?

Přejeme krásný podzim a šťastnou ruku při volbě příští prezidentky.

Děkuji za odpověď a přeji vše dobré.

JOSEF HERMAN (ed.)